

25 öre pr kilogram; å socker, raffineradt och oraffineradt, som till färgen icke är mörkare än N:o 18 nu gällande Holländska standard, till 25 öre pr kilogram, samt å sådant socker, som till färgen är mörkare än N:o 18 nämnda standard, till 16 öre per kilogram.

Om remiss till Bevillnings-Utskottet anhålles, och torde Utskottet vidtaga de jemkningar och förändringar det kan finna behovet påkalla.

Stockholm den 23 Januari 1886.

A. Magnusson.

N:o 16.

Herr **J. A. Sjö:** *Om åsättande af tull å fläsk, ister och smör samt å majs.*

Under den närvarande, för vårt jordbruk och dess idkare bekymmersamma tid, då det synes, som landets modernäring nästan skall gå under i kampen för sin tillvaro, är det, som hvarje fosterlandsvän gör sig den frågan, hvad har man att göra för afhjelpandet af jordbrukarens nuvarande tryckta belägenhet? — Svaret på en sådan fråga är, enligt mitt förmenande, i första rummet: tag bort de hårda och orättvisa grundskatter och indelningsverket, hvilka årligen trycka jorden med ej mindre än 10 millioner kronor, samt gif jordbrukaren lika med andra samhällsklasser rättvisa i beskattning. — Ett andra medel, hvil-

ket de större länderna, såsom Tyskland och Frankrike, försökt sig på, är att åsätta den från utlandet importerade spanmål hög införseltull; men, om man skall tillgripa äfven jemväl den senare utvägen hos oss, tror jag man skulle göra klokast uti att, åtminstone till att börja med, bestämma införseltull på sådana, om jag så får säga, förädlade födoämnen, såsom fläsk, ister och smör, ty genom en sådan åtgärd vunnas den fördelen, helst om vårt inhemska fläsk kunde gå upp i pris lika som förr till omkring 7 à 8 kronor per 20 skålpund och smöret till 1 krona per skålpund. Om så skedde, kunde landtmanen på sina kreatur fodra upp lika stora partier säd, som han annars med dryga kostnader nödgats föra till torgs och sälja för lågt pris, lika som den fördelen för honom vunnas, att han, genom uppfodring af spanmålen, finge en rik och god gödning för sin jord och derigenom undveke att från utlandet inköpa en sådan mängd artificiella gödningsämnen, som nu årligen för flere millioner kronor till landet införas.

Det fans en tid, för ej många år sedan, då landtmannens tegar buro rika skördar och de senare dels kunde lätt afsättas och dels erhöles bra betaldt därför, hvarför det förhållandet derunder inträffade, att embets- och tjenstemännen klagade öfver, att de hade små löneinkomster för att kunna existera under en tid, då nästan alla med ett ord erforderliga lefnadsförmödenheter voro dyrare än vanligt. Kongl. Maj:t och Riksdagen behjertade deras klagan och gaf dem först dyrtidstillägg, som senare förvandlades i fast lön eller, med andra ord, gaf dem så stora löner, att de skulle kunna lefva och existera under dyr tid. Nu har bladet emot då vändt sig för landtmanen på så sätt, att de produkter, han nu har att afyttra, dels äro svårare att få köpare till och dels, om sådant skall lyckas, erhålles för en del af dem ej ens hälften emot hvad förr har bekommits för lika varor.

I betraktande här af anser jag rätta tiden nu vara inne för att hjälpa vår modernäring, så att den kan bestå och ej blifva förstörd och undergräfd genom den utländska konkurrensen; och vet jag för närvarande ej något annat medel härför än att å en del från utlandet importerade varor åsätta införseltullar.

För att vinna detta mål hoppas jag att härutinnan få embets- och tjenstemännens understöd, enär de derigenom göra jordbrukarebefolkningen en dubbel återtjänst, på det sättet, att staten dels får större inkomst, hvadan såmedelst man må lättare och fortare kunna få afskrifning af grundskatter och indelningsverk och dels till högre pris få afyttra jordens afkastning.

Enligt statistiska uppgifter infördes år 1883 från länder, till hvilka

vi knappast exportera något nämnvärdt af vårt lands alster, hit till Sverige fläsk i värde för ej mindre än 8,665,016 kronor, ister för 1,146,224 kronor och smör för 4,097,222 kronor, de föregående och de senare åren att förtiga, under hvilka tider årligen importerats för större och mindre summor, än hvad nu uppgifvits. Importen i värde af alla varor har under sagda år öfverstigit exporten med 77,398,007 kronor. Helt säkert skulle därför mycket vara vunnet, om vi kunde till större delen uttränga den år för år allt mer tilltagande importen, synnerligast af sådana varor, som vi hafva tillräckligt af inom vårt eget land.

Nu måhända någon säger, att man ej skall på sätt jag antydt fördyra födan för arbetaren; hvarpå jag får svara, att om landtmannen får sälja sina produkter och får någorlunda betaldt, erhåller nog arbetaren i proportion derefter ersättning för sitt arbete.

På grund af hvad jag sålunda anfört, vågar jag vördsammast föreslå,

att Riksdagen behagade besluta åsätta en tull för importeradt fläsk, ister och smör af 2 kronor per 20 skålpund.

I sammanhang härmed får jag föreslå, att majs, som ej användes till bröd utan hufvudsakligast för att mata bränvinspannor med, må åsättas en tull af 1 öre per skålpund.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 20 Januari 1886.

J. August Sjö.